

lektor i molekylærbiologi ved Københavns Universitet, Erik Bahn, fremhæver det helt unødvendige i at mærke sojabønner, kræver et flertal i Folketinget, at det alligevel skal ske. Hvorfor? Efter min mening udelukkende for at lade en skræmmekampagne bringe forbrugerne i vildrede.

Det kan undre, at man ikke samtidig kræver tilsætningsstoffer mærket, og vi har jo i hver tilfælde tidligere hørt, at den socialdemokratiske landbrugsordfører mente, at foderstoffer nu også skulle mærkes, på trods af at det klokkelart er i strid med foderstoffdirektivet.

Men man lader sig altså trække rundt ved næsen af en politisk skabt forbrugerskræk og kræver, at fødevarerhandelen skal investere 500 mio. kr. i mærkning af 60 pct. af de danske fødevarer, en procentdel, der i mere og mere hysteriske forslag om mærkning i løbet af kort tid vil kunne komme til at blive til en mærkning af langt hovedparten af vore fødevarer, hvorved mærkningen bliver totalt uden værdi for forbrugerne.

Samtidig er de afledte krav til kontrol, som vi slet ikke har været inde på i dag, så omfattende, at det vil komme til at koste fantastisk mange penge, og det bliver forbrugerne, der kommer til at betale for den kontrol.

Tanken om at bruge millioner af kroner på en kontrol, der er fuldstændig unødvendig, bør jo få en almindelig dansker til at ryste på hovedet ad politikernes tåbeligheder. Der er nemlig i gendebatten en forbavsende mangel på konkret stillingtagen og i stedet mange følelser inde i billedet.

Jeg vil også gerne rose landbrugets oplæg til mærkning. Jeg synes, at landbruget meget fint har taget stilling til problemet og er kommet med meget klare retningslinjer for, hvor grænsen går, og det, som debatten virkelig burde gå på, er jo, hvor grænsen skal gå.

Jeg skal derfor slutte af med at opfordre regeringen og miljøministeren – også med en lille henvisning til den tale, miljøministeren har holdt i dag – til at fortsætte med arbejdet for vedtagelse af fælles regler i EU for anvendelse og mærkning af genteknologi, til samtidig at arbejde for internationale regler på området og endelig til både i Danmark og EU at arbejde for, at de statsøkonomiske regler sikrer, at den økologiske produktion er fri for gensplejsede produkter, så længe økologerne selv ønsker det.

(Kort bemærkning).

Bent Hindrup Andersen (EL):

Fru Lene Espersen siger blandt alt muligt andet, at venstrefløjten er kommet for sent. Så vil jeg gerne spørge, om fru Lene Espersen også har været for sent ude.

Jeg vil gerne høre fru Lene Espersens holdning til den dagsorden fra 6. december 1994, som det i hvert tilfælde fremgår at Det Konservative Folkeparti har stemt for. Der står i den, at genteknologisk fremstillede levnedsmidler, der er produceret og forarbejdet ved hjælp af genmodificerede organismer, ikke må markedsføres, uden at disse produkter er forsynet med en klar forbrugermærkning, så forbrugerne ikke kan være i tvivl om, at produktet består af eller er fremstillet ved hjælp af genmodificerede organismer. Og det er endda understreget i et videre citat: »Genteknologisk fremstillede levnedsmidler skal også mærkes, selv om deres karakteristika og fysiske fremtoning ikke er afgørende forskellig fra ikkegensplejsede produkter.«

Det er utrolig tydeligt, at det f.eks. betyder, at sojaen skal mærkes, selv om fru Lene Espersen nu står og siger, at den ikke skal mærkes.

Jeg vil gerne spørge: Har fru Lene Espersen ændret opfattelse siden 6. december 1994?

(Kort bemærkning).

Jørn Jespersen (SF):

Jeg synes også, det er meget interessant at finde ud af, hvad det er, der er sket hos Det Konservative Folkeparti siden december 1994. Som hr. Bent Hindrup Andersen meget tydeligt citerede fra dagsordenen, var der ingen tvivl om, hvad det var, Folketinget vedtog. Det har De Konservative selvfølgelig også vidst. Dengang gik de principielt ind for, at produkterne skulle mærkes. Det forstår jeg på fru Lene Espersen at de ikke længere gør. På trods af at meningsmålingerne dokumenterer, at 95 pct. af befolkningen ønsker en mærkning, så de kan tage stilling ud fra de præferencer, de nu måtte have, mener Det Konservative Folkeparti ikke, det er nødvendigt med mærkning, og det mener en professor på, jeg tror, det var Landbohøjskolen, i øvrigt heller ikke. Som om det skulle være afgørende i den sammenhæng.

Hvad er det helt præcis, der er sket, som gør, at Det Konservative Folkeparti har ændret opfattelse? Er det, at der er et firma, nemlig Monsanto, som har saboteret beslutningen, og som nu vanskeliggør mærkningen? Er sandhe-